

श्रुतिकण्ठ m. 1) *Söhne*. — 2) *Schlange*. — 3) = प्राञ्चलोक (!) H. an. 4, 66. — Vgl. श्रुतिकट.

श्रुतिकीर्ति f. Titel einer Schrift Verz. d. Oxf. H. 329, a, No. 780. °कार ebend.

श्रुतिजीविका f. = धर्मसंहिता ÇABDAR. im ÇKDR.

श्रुतितत्पर adj. = सकर्ण GĀṬĪDH. im ÇKDR.

श्रुतितम् (von 1. श्रुति) adv. auf dem Wege der geoffenbarten Lehre (Gegens. तर्कतम्) Nir. 13, 12.

श्रुतिता nom. abstr. zu 1. श्रुति 4) Verz. d. Oxf. H. 200, b, 3. उ-
दात्त° RV. PRĀT. 3, 11 nom. abstr. von उदात्तश्रुति adj. (zu 1. श्रुति 4).

श्रुतिधर adj. vom (blossen) Hören behaltend, ein gutes Gedächtniss habend HARIV. 4909. 12326. Suçr. 2, 83, 18. Gīt. 1, 4 (v. l. श्रुतधर). PAÑ-
KAR. 3, 14, 7. ÇĀRUPA-P. 191 im ÇKDR. — Vgl. श्रु° und श्रुतधर.

श्रुतिन् adj. = श्रुतमनेन gaṇa इष्टादि zu P. 5, 2, 88.

श्रुतिपथ m. 1) Bereich des Gehörs: वेदो मे कृत्स्नः श्रुतिपथं गतः zu
Ohren gekommen MBu. 1, 3372. R. 3, 4, 3. RĪGĀ-TAR. 1, 109. °गत MĀ-
LAV. 39. °प्राप्त RĪGĀ-TAR. 1, 372. °पथायात KATHĀS. 121, 159. — 2)
Ueberlieferung: पौराणिकः °पथैरनुमानयेत् Suçr. 2, 523, 6.

श्रुतिमत् (von 1. श्रुति) adj. 1) Ohren habend ÇVETĀÇV. Up. 3, 16 =
BHAG. 13, 13 = MBu. 13, 1014 = TATTVAS. 23. — 2) (wohl nur fehler-
haft) = श्रुतवत् kenntnisreich, gelehrt R. 1, 1, 10 (धृतिमत् ed. Bomb.).
2, 103, 34 (श्रुतवत् ed. Bomb.). Spr. (II) 3414, v. l. (für श्रुतवत्). VARĀH.
BRH. S. 101, 12, v. l. (für श्रुतवत्). KATHĀS. 6, 137. HARB. Anth. 483, Çl. 3.

श्रुतिमय (wie oben) adj. der heiligen Ueberlieferung entsprechend:
गुणाः MBu. 12, 4473.

श्रुतिमार्ग m. der Weg der Ohren, eine Vermittelung durch die Ohren:
°मार्गं गतः zu Ohren gekommen Spr. (II) 1060. इति श्रमणावाक्येन समे
मदनसायकाः। प्रविश्य श्रुतिमार्गेण राक्षस्तस्यालग्नं हृदि 80 v. a. mittels des
Gehörs, in Folge von Erzählungen KATHĀS. 51, 122. °प्रविष्ट 31, 3, 33, 215.

श्रुतिमुख adj. die heilige Ueberlieferung zum Munde habend PAÑKAR.
4, 8, 108.

श्रुतिमूल n. Ohrwurzel WEBER, PRATIGĀS. 75. Gīt. 1, 41.

श्रुतिवर्जित adj. tamb GĀṬĪDH. im ÇKDR.

श्रुतिविवर n. = कर्णविवर Gehörgang VARĀH. BRH. S. 69, 10.

श्रुतिवेध m. Durchbohrung des Ohrfläppchens GĀOTISTATVA im ÇKDR.
— Vgl. कर्णवेध.

श्रुतिशिरस् n. eine Hauptstelle aus der heiligen Ueberlieferung SARVA-
DARÇANAS. 46, 11. Spr. (II) 6673. HARB. Anth. 483, Çl. 3.

श्रुतिशीलवत् M. 3, 27 schlechte Lesart für श्रुत°; s. u. शीलवत्
und श्रुतवत्.

श्रुतिसागर m. ein Meer der heiligen Ueberlieferung so v. a. der Inbe-
griff alles heiligen Wissens: Viśṇu PAÑKAR. 4, 3, 55.

श्रुतिस्फोटा f. eine best. Pflanze, = कर्णस्फोटा RĪGĀN. im ÇKDR.

श्रुतीक am Ende eines adj. comp. von 1. श्रुति in der Bed. 8): सवेदाः
सश्रुतीकाश्च कृताः MBu. 12, 12969.

श्रुत्कर्ण adj. lauschende Ohren habend RV. 1, 44, 13. 45, 7. 7, 32, 5. 8,
45, 17. 10, 140, 6. AV. 19, 3, 4.

श्रुत्य (von 1. श्रु) 1) adj. hörenswerth, rühmlich: रयि RV. 7, 5, 9. 2,

30, 11. 1, 36, 12. 117, 23. 6, 72, 5. वीर 10, 80, 1. Indra 8, 46, 14. प्राव-
ति श्रुत्यं नाम विधत् 5, 30, 5. ब्रह्मन् 1, 163, 11. 6, 36, 5. — 2) n. eine merk-
würdige —, rühmliche That: प्रत्ना ते इन्द्र श्रुत्यानु येमुः RV. 6, 21, 6. दृता
त्या ते श्रुत्यानि केवला 10, 138, 6. — Vgl. मन्त्र°.

श्रुत्यनुप्राप्त m. Bez. einer best. Alliteration: das Aufeinanderfolgen
von consonantischen Lauten, die an derselben Stelle des Mundes her-
vorgebracht werden (z. B. न und य; त, थ, द, ध und न) SĀH. D. 636.
Comm. zu KĪVĀD. 1, 56.

श्रुधीर्यन् adj. etwa gehorsam, willig RV. 6, 67, 3.

श्रुध्य n. N. verschiedener Sāman Ind. St. 3, 241 (श्रुद्या). PAÑKAR. Br.
9, 1, 32. 15, 3, 33. LĪTJ. 7, 3, 3. 5.

श्रुमत् m. N. pr. eines Mannes P. 5, 3, 118. — Vgl. श्रोमत, श्रोमत,
श्रोमत्य.

श्रुष् Nebenform von 1. श्रु. श्रोषमाण willfährig, vertrauend RV. 3, 8,
10. 7, 7, 6. 31, 1. Die Formen श्रोषन्, श्रोषत् (s. u. 1. श्रु) könnten auch
hierher gezogen werden. Vgl. aṣṛusti, ʿraosha im Zend, aṣṛuxs, aṣṛumath,
ahd. hlosēn u. s. w.

श्रुष्टि (von श्रुष्) 1) f. Willfährigkeit, Bereitwilligkeit; Vertrauen: वृ-
णाति श्रुष्टिं रतेव RV. 1, 67, 1. श्रुष्टिं कर् willfahren, folgen 69, 7, 2,
14, 9. 7, 18, 6. 10. विश्वस्य श्रुष्टये 2, 38, 2. 1, 166, 13. 2, 13, 9. 3, 50, 2. 10,
101, 3. यद्वा स्या त इन्द्र श्रुष्टिरस्ति यया बभूव जतिभ्य ऊतो 1, 178, 1.
श्रुष्टये नवस्य मे स्तोमस्य नि रत्नसौ दक्ष willfährig gegen 8, 23, 14. या
रभस्वामामृतस्य श्रुष्टिम् (parox. wie auch einige Mss. in 3, 17, 2 = RV.
10, 101, 3 belouen) fasse Vertrauen zum Nichtsterben AV. 8, 2, 1. instr.
willfährig, gern; ohne Zögern, rasch; = क्षिप्रम् NAIKH. 4, 3. Nir. 6, 13.
श्रुष्टी देवं संपर्यत RV. 3, 9, 8. 2, 9, 4. 14, 8. श्रुष्टी वीं पञ्च उच्यतः 6, 68, 1.
7, 39, 4. श्रुष्टी वीरो जायते देवकामः 2, 3, 9. 4, 36, 4. 6, 13, 1. 8, 23, 18. श्रु-
ष्टिना श्रुष्ट्या रतम् 76, 6. 9, 106, 1. 10, 20, 6. — 2) adj. willig, gehorsam:
श्रुष्टिमा वक्तुं इच्छन्ति धेनुम् RV. 2, 32, 3. श्रो श्रुष्टिर्विद्ध्यद्वा समेतु 7, 40, 1.
— 3) m. N. pr. eines Aṅgīrasa Ind. St. 3, 201, b, 2. fehlerhaft für
श्रुष्टि. — Vgl. एक°, श्रोष्टि, श्रोष्टीय.

श्रुष्टिगु m. N. pr. eines Mannes (der willige Stiere hat) VĀLAKH. 3, 1.
mit dem patron. Kāṇva Ind. St. 3, 241, b. — Vgl. श्रोष्टीगव.

श्रुष्टिमत् (von श्रुष्टि) adj. willfährig, dienstfertig: अध्वर RV. 1, 93, 12.
रतन् 5, 54, 14.

श्रुष्टीर्वन् (wie oben) adj. (f. °वरी) willfährig, bereitwillig, gehorsam
Nir. 6, 22. श्रुष्टीवानो दाशुषे देवाः RV. 1, 43, 2. 119, 2. 127, 9. Agni 3,
27, 2. ein Bote 7, 73, 7. 10, 30, 11. 106, 4.

श्रु adj. von 1. श्रु in देव° (auch TS. 1, 2, 4, 1).

श्रुयमाण partic. s. u. 1. श्रु; davon °ल n. das Gehörtwerden VEDĀN-
TAS. (Allah.) No. 104.

श्रेडी und श्रेढी f. in der Arithm. series, Kette COLEBR. Alg. 51. fg. PA-
RAMĀDIÇVARA zu ĀRJABH. 1, 1. 2, 19.

श्रेणि (von 1. श्रि) UṆĀDIS. 4, 51. Nir. 4, 13. m. (dieses nicht zu belegen)
und f. (TRIK. 3, 3, 16) und श्रेणी f. 1) eine geschlossene Reihe; Gruppe,
Schaar AK. 2, 4, 4. TRIK. 3, 3, 139. H. 1423. an. 2, 155. MRD. 9. 31.
HALĀJ. 4, 36. Viçva beim Schol. zu VĀSAVAD. 10. सकृत्स्यामे श्रेणीं नयति
RV. 1, 126, 4. रथानाम् 4, 38, 6. वयो न ये श्रेणीः पतुः 5, 59, 7. 10, 61, 20.